

ABONNEMENTS
Indochine
Un an... 10 \$ 00
Six mois... 5 \$ 00
Union postale
Un an... 10 \$ 00
Six mois... 5 \$ 00

Annouces Légales
8 \$ 50 la ligne de 6 points sur justification
de 9 colonnes quelle que soit la page

Annouces Commerciales
On traite à forfait

Dông-Pháp Thời-Báo

Le Courrier Indochinois

東法時報

BÁO QUÂN
71, đường Mac Mahon, 71
SAIGON

Dây thép nối (Téléphone)
84 324

GIẤY BÀN

Pháp-Pháp
Một năm... 10 \$ 00
Một năm... 10 \$ 00
Một năm... 10 \$ 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và tiền mặt
M. NGUYỄN-KIM-BÌNH

Rao báo và việc buôn bán hay là việc gì
gần đương nghị trước

NĂM THỨ BA SỐ 341
Ngày thứ sáu
25 Septembre 1925

Tổng-lý: NGUYỄN-KIM-BÌNH
Chủ-bút: NAM-KIỀU

MỘT TUẦN XUẤT BẢN: LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

CÔNG TỬ' BỐT VÀ CÔNG TỬ' HÀM

Coi những truyện xưa tích cũ thấy nhiều Công-tử vì thù nhà vì giặc nước, vì quyền lợi mà đem gan ruột anh hùng phơi giởu giông tên đạn. Miếng dặng toại chỉ làm trau, cho danh vang bốn biển, bồi đắp cho tròn cái phận làm người.

Nhưng ta ngày nay sản-xuất ra quá nhiều Công-tử.

Như con nhà quan-quyền sản tiển sản của, sản thế sản quyền, nên tập quen tánh kiêu-ngoa xa-xi, mai khách-sạn chiều từ lâu; thì cũng không lấy chi làm lạ. « Đây là nơi công-tử Bớt, không phải nói toàn thể... » Trái là có mấy cậu cha mẹ mới dư an chất ít, thì cũng tập theo cho giống in như mấy cậu công-tử (bớt) họ, cũng khách-sạn, cũng từ-lâu, cũng ăn-mặc xư-xang, làm cho ra con nhà giàu có, để người ta làm mỉnh là bậc con quan cho toại chí cái kiếp sống của mấy cậu.

Ngoài cái việc xa-hoa, dăng điểm, mai quần này chiều đo nọ thì hạng công-tử này không còn biết gì là nói-giống là nhơn-loại, là hưng-vong, thiết đáng buồn, đáng giận.

Mấy cậu công-tử mà (Bớt) thì không còn nói gì nữa, duy nay có hạng công-tử (Hàm) nên xin phân trần ít lời: công-tử là con quan thì phải lo sao cho ra người ích dân lợi nước, lãnh cái trách-nhiệm nào cần yếu cho đời bán-khai này được nhờ, mới đáng mặt con quan, mới rõ rệt cái danh công-tử; chứ phải làm mặt công-tử dặng giúp ích cho mấy con điểm, mấy thằng chà, mấy chú khách dẫu mà mấy cậu mong lên mặt công-tử dặng làm mấy đầu ấy.

Hạng công-tử (Bớt) mà dặng mê muội trong con đường mả-âm ấy là người chết chưa chôn, sống không hồn, có danh-vị gì, có sang-trọng gì mà mấy cậu hòng đoạt cho được cái phẩm-hàm đó.

Công-tử (Bớt) là tội-nhơn của xã-hội, một thân không ích cho đời, chỉ có biết sấm cái lột cho thiết xinh (tham đòi phần) mang dây chuyền cổ chuyên tay coi cho đẹp; cho à này mỉnh có kia yêu; hay thêm nhiều gương xấu cho chúng bạn.

Mấy cậu ơi!!! Sao mấy cậu không biết giữ cái giá-trị của bậc công-tử; để cho đến nỗi hư-truyền, ngày nay thiên-hạ coi bậc công-tử lấy làm thương, dưng tiếng công-tử mà lột đầu lười.

Thậm chí cho đến bọn mai đầu lẳng chiếu cuối xóm, trời nổi theo rượu chè cờ bạc, may có trúng sòng, sấm ăn mặc xư-xang, mèo mả ngà-ngón, thì cửa miệng người hiền cho là (thằng diện theo công-tử, chơi theo công-tử) đó là bằng chứng hiển-nhiên cái gương của mấy cậu người người đều chán mặt.

Như cậu (bớt) nào bời tôi sao có ugon-ngon muốn nhực-mạ người, thì tôi xin trả lời rằng: sao thuở nay thiên-hạ không chỉ vào hạng người hay lo lằng cho đời, biết yêu nói giống, biết binh-vực lợi quyền, biết cạnh-tranh cũng chả khách mà báo là làm hơi công-tử, làm mặt công-tử, lại chỉ vào bọn cậu tiên xa-xi, quần áo nhuộm-nha, biết dưng tiền, biết chơi tiếu thì tặng cho là công-tử, thì mấy cậu nghĩ sao ???

Mấy cậu phải biết mới lợi-quyền còn mỉnh, nước thanh-suy đều do nơi bọn thanh-niên, thế thì mấy cậu phải lãnh cái trách-nhiệm hết sức quan-trọng phải lo-lắng hàng ngày; có sao mấy cậu được sản quyền, sản của, thì mấy cậu hiểu hiểu tự đắc, ngẩn-mặt, biết có mỉnh là sang trọng, chứ không còn biết gì là gì hết? Như vậy mà mấy cậu có kim tiền thế-lực mà làm chi? Mau nhỡ? Thưa rằng: con điểm nhỡ! Anh chà anh khách nhỡ!

Mấy cậu mau tỉnh-ngộ, gánh nặng non sông này không thể mấy ông già tiền mưới tuổi, mấy đứa trẻ lặn nưm ba, cũng mấy kẻ trong túi văn học kinh ra gánh-vat dặng; chỉ có ngó chừng mấy cậu, mà sao mấy cậu đành một ngơ tai đất, đành vui-sướng riêng như vậy?

Thưa ôi!!! nhà xiêu vách ngã, kẻ trộm đã khấn hết nửa gia tài, mà còn ngồi quán rượu, nơi chuyện Từ-Hải trả ân báo oán cho nàng Kiều, thiết lấy làm vui-sướng riêng như vậy!!!

Như trên đây tôi vừa than phàn xiêu vách ngã, kẻ trộm vào khấn hết nửa gia tài. Kẻ trộm ấy là ai, là chủ chà, chủ khách, đương lo rúc-rĩa máu-mỡ của ta, dẫu cho ta đương lúc mạnh-mẽ mà bị chúng nó rút rĩa hàng ngày cũng phải gầy phôi ốm.

Hương-chi nay ta đương buổi ốm yếu, đương mang bệnh ngoại-cảm rất nặng; bệnh thể trầm trọng, không có thuốc hay, không có thầy giỏi, thì có ngày phải tuyệt mệnh sống. Đã vậy còn có loại vi-trùng (Ténia) « chà khách » chực sẵn trong bao-tử ta mà hút lấy những chất hồ-dưỡng của vật thực ta hết.

Ngoài thì mang bệnh nặng trong bị vi-trùng Ténia thì ta còn lấy đầu mà mong có ngày được tráng-khiên như người?

Vậy thì trước ta phải lo phương thuốc trừ cho hết loại vi-trùng ấy; vật thực ta được bổ dưỡng cho thân thể ta, thì mới có chỗ trông-cậy.

Mà bây giờ ai là người lo phương thuốc trừ loại vi-trùng ấy, chính là mấy cậu thanh niên sản có kim tiền thế-lực đó! Vậy mà sao mấy cậu không biết cái vai-tuồng của mình, không biết phân-trách nhiệm trọng đại của mình; lại cứ lo đua chen vào

con đường hiểm-nguy đã chôn lấp muôn người, mà không hay biết, lại tưởng là khôn-ngon dưng bậc mới đáng thương cho.

Vậy ngày nay chúng ta phải sao? Phải lo sao dặng trừ cho tuyệt vô số những vi-trùng « Ténia » hại đang châu đầu dưng mớ trong bao-tử ta chờ hút lấy chất bổ dưỡng ta đó dặng, mà cứu lấy mạng sống của ta, may sau ta nhờ thuốc hay thầy giỏi mà dặng phục tráng tinh thần, thì chứng ấy ta vòng ngoài dặng mà cứ động như người thì mới toại chí của kiếp sống. Chớ có phải sấm auto chạy đi vùn vụt lẳng nhay sang xứ khác gọi là giới, chớ gả nôi đem chọi khắp nơi gọi là sang, gọi là toại chí sao?!

Hỡi mấy cậu sản có kim tiền thế-lực ôi! Nếu cậu nào không biết hành-dộng theo cái phân-sự của mình; không biết đau xót cho vận mạng nước nhà, không biết lo tuyệt-trừ bọn hút máu uống mỡ ta, không biết đem lòng giận bọn Hiệp-đáp ta, xấu-xe ta; thì tôi xin mấy cậu giao cái sự nghiệp cho người biết ưu-thuật, mỉnh thì rồi mấy cậu lãnh lấy mấy thước đất kia, ấy là cái phần chung hưởng của đời đã dành để cho đó, mà vui vẻ muôn năm.

Mấy cậu nghĩ coi sống mà làm chi, sống mà ăn, sống mà chơi, sống mà choán hết một cái cơ-nghiệp, choán hết một người đơn bà (nói một người) choán hết đầu dân số; sống mà làm người choán đời, làm người phá của đời; muốn việc ích dân lợi nước đều phú thác cho tới đầu hay đó thì sống mà bỏ-ích vào đầu, thêm gán cho đời dặng trừ.

Nước ta ngày nay trăm công, ngàn việc đều thiếu không gì mà gọi là đủ; mà tôi không dám khuyên mấy cậu làm đầu đầu khổ, trước hết tôi xin mấy cậu bỏ đức-tánh ham làm công-tử, bỏ đức-tánh đua chen lẳng-phí; để số tiền bỏ sòng bỏ biển, hùn-hiệp mà gây-dựng thương-trường, lập hãng tàu dưng nhà máy xay mà cạnh tranh với chúng.

Ngày nào ta dặng vùn - hời quyền lợi là ngày bọn thanh-niên mới khởi hồ với đời, khởi thẹn với non-sông, mà đến khi chết còn lại cái hương-vị cho lớp hậu-lai được ngửi.

Nếu không vậy mấy cậu có chết chôn thêm thuối đất, chớ cái tiếng auto ồn - ào nơi Bungalow nọ, dộng nỉ - non trên khách-diêm kia, với tiếng quạt-nạt thịnh-nộ nơi gia-diêm là tiếng xấu về sau vậy.

Ồ!!! Sinh không há trở về không!!!
Các cậu thanh-niên ta tỉnh sao??

KIM-CUÔNG

VĂN UYÊN

DÂN EM

(Điệu Hoa phong lạc)

Em a em a em a,
Em hãy vì anh buổi cách xa.
Phụng thờ cha mẹ,
Chăm sóc vật gà.
Lúc rảnh học hành chờ đạo xa
Mấy lời anh dặn vịn mới là.
Em a em a em a,
Anh là của
Anh xa nhà.

Tác lòng thương nhớ khó khuây khoả
Vì ghen lời dao cùng trời đất,
Ngất-ngưỡng quá người tình chưa ra.

TRUNG-TIÊN

KHAI KINH

(Lữ-Tử)

Biển trần khổ với trời nước,
Anh Thái-Dương gọi trước phương đông.

Tổ-sư Thái-Thương dưng ông,
Ra tay dưng dưng công giúp đời.

Trong Tam Giáo có lời khuyên dạy,
Gốc bời lòng làm phải làm lành.

Trung Dung Khổng Thánh chỉ rành,
Từ-bí Phật dưng thành lòng nhơn.

Phép Tiên đạo tư chưa dưng thánh,
Một cõi sanh ba nhánh in nhau.

Làm người rõ thấu lý sâu,
Sửa lòng trong sạch tụng cầu Thánh kinh.

ĐỘC-GIẢ DIỄN-ĐÀN

Ngô cùng các ông

dựng lập Hội Phái-tiên để
lạc quyền đồng giúp dân
bị thủy tai trong
tỉnh Biên-hòa

Nay các ông ra xướng lập Hội Lạc-quyền để giúp dân bị thủy tai trong tỉnh Biên-hòa, thì ai ai trong lục châu thấy đều khen các ông có lòng chiều có đến dân bị tai nạn. Chẳng có một người nào mà chẳng sẵn lòng chung dưng kế là người nhiều đã giúp dưng bào trong cơn nguy biến.

Sau tôi xin hỏi các ông dưng ra xướng lập cuộc lạc quyền này vì sao không để cho quan Cao-tỉnh Biên-hòa hiệp với tổng-làng trong tỉnh lo phần phần phát của lạc quyền cho dân, lại giành dưng việc ấy cho Hội làm. Vậy chớ có ông Hội-viên nào chẳng biết hết đủ các lạc quyền của tổng-tỉnh Biên-hòa chẳng, mà dám ra gánh vác việc ấy? Vì như tổng-làng không vui lòng phụ sự, có phải sanh dưng dưng trong cuộc phước thiện này chăng?

Theo ý mơn tôi, thì có một mình quan Cao-tỉnh Biên-hòa có thể phần phát của lạc quyền ấy công bình cho dân dặng mà thôi. Xin các ông nghĩ lại.

Sau rồi hết, tôi chỉ xin quyết các ông dưng nhơn dưng tại nạn của dân, mà lấy công để xin phần thưởng riêng cho mình. Nếu làm như vậy thì hằng là dưng cách nước nọ dân cùng tiền bạc của công chúng mà mua quyền trước cho mình.

Ngủ hạ kính đón,
Độc-giả nhứt nhơn.

Lời tòa soạn: - Biên-báo chẳng dám tưởng rằng các ông nhơn cơ-hội tiền bạc công chúng dưng xin quyền trước cho mình, mà là một dịp tốt cho các ông về cuộc tuyên-cử Nghị-viên quốc-hat năm tới, vì thế thường: khước dưng từ chối trách, tiền dưng loạn trước cho mình.

CHO HAY TRƯỚC

Số báo ngày thứ hai sẽ bắt đầu in bản Át-linh tiền thuyết « Báo giới Hiệp-Phố » của ông Trần-văn-Đông soạn. Vậy nên có mấy lời gọi là: cho hay trước.

Dân báo

Lời ngõ cùng
M. Tạ - duy - Hiến
chủ gánh xiệc Việt-Nam

Tôi vốn ưa mi-thuật, mỗi khi thấy nước-nhà sản-bộ về mi-thuật được phần nào thì đem lòng vui-mừng phần này. Vậy nên từ khi thấy ông tổ-chức nên gánh xiệc Việt-Nam ra đời, thì mừng cho ông phần ít mà mừng cho nên mi-thuật nước-nhà phần nhiều.

Song có một điều rất lấy làm lạ, là sự tái-khảo của gánh xiệc Việt-Nam thì thật đáng khen; mà sự xếp-dặt của gánh xiệc Việt-Nam thì thật đáng chê; vì vậy gánh xiệc Việt-Nam ra đời đã bao lần nay, mà chưa thấy cái thể hành-trường gì cả. Vậy nay tôi xin chỉ cho ông mấy điều khuyết-diểm, đó là vì ông, yêu mi-thuật nước-nhà mà nói, chớ còn như gánh xiệc Tây hay gánh xiệc Tàu kia, thì: « khách qua đường đó những ai... » Tôi cũng bắt-tắt phải quang-tâm làm gì, chắc ông cũng biết cho như vậy.

I) « Không biết quảng-cáo. » - Nhà buôn bán hay nhà mi-thuật cũng vậy, sự quảng cáo có ảnh hưởng rất nhiều, một gánh xiệc ngoại-quốc, mỗi khi đi dưng chưa bước chân tới nơi, mà thỉnh-danh đã dưng dưng lên rồi, vì vậy khi tới nơi thì được phần nhiều người hoan-nginh, đó là người biết cách quảng-cáo, dân giàu có dưng và rao trên báo chương, để cho muôn mắt đều trông, muốn tài dưng nghệ, thì mới mong có người biết đến mà thưởng-thức. Còn như gánh xiệc của ông thì không thế, cách quảng-cáo rất sơ-sài, có khi tới dưng rồi mà còn chưa ai biết đến, nếu có đi qua trông thấy cái rạp công lần, thì cũng chẳng phân-biệt là rạp gì, vậy thì còn mong gì cho nhiều người thưởng-làm được sao?

II) « Không biết xếp-dặt. » - Một cửa tiệm hay là một rạp xiệc cũng vậy, để phải biết cách xếp-dặt, bề trong không biết, song bề ngoài cũng phải chỉnh-rực-rõ thì mới ưa mắt người, tôi có ý coi rạp xiệc của ông bố-trí như một lần trước đó, thì công-ngộ sơ-sài, có xí-lộn-xộn, đến tới mù mù, trông chẳng khác gì một cái hang tối mịt, làm cho người dưng muốn coi cũng ngại bước, tôi thấy nhiều gánh-xiệc ngoại-quốc sự tái-khảo không có mấy, mà chỉ vì biết cách bày-trí, nên ai cũng vui mắt mà vô coi, thế mới biết tinh-thần mà văn-phái có hình-thức mới được. Ông lại còn một điều đại-khuyết-diểm nữa là, cái là có văn chính là cái: hiệu-hiệu của nước Nam mỉnh, vậy mà tinh như ông không chú ý tới, để cho cảm đầu thì cảm, nhiều khi trông có cảm ở rạp xiệc Việt-Nam của ông mà văn tướng là gánh hát Áng-lê Nhứt hồn nào. Ngán thay!

III) Không biết tiếp đãi khách. - Thấy có nhiều người đến coi xiệc của ông dưng phần nào rằng: cái cách của ông tiếp đãi người quá ư trực lợi và không biết dưng, như lần trước đến tại Saigon 0550, trước thì có bán giấy hạng 0550, sau thấy người kéo tới coi đông, thì lại tăng lên giấy 1 \$ 00, và nói thời thác rằng giấy 0550 không còn, làm cho nhiều người phải bực mình ra về, còn nhiều dưng ta-thân khác nữa, rằng ông chỉ biết hà-tiến cái món ăn nhỏ mà thiệt mất mới lợi to, nghĩ vì mi-thuật nước nhà còn mới mẻ, nên ai cũng muốn cho dưng mà không nỡ nói ra, song nếu ông không mau mau sửa đổi cái cách cư xử như thế, thì e rằng người mỉnh mà lại không vui lòng coi xiệc của người mỉnh, cháu quai!

IV) Cách tự trị trong rạp xiệc. - Những con thú vật mà ông nuôi đó, quá ư cầu-thả, tôi thường thấy mỗi khi có rạp xiệc ngoại-quốc nào dưng, thì trước hết phải lo chỉnh-dốn chỗ ăn chỗ nằm cho thú vật là trước nhứt, vậy mà gánh xiệc của ông, hình như

không biết trọng dưng đó, nên thường để cho thú vật giải nắng dưng mưa, cang ngày càng ốm mả đi, nên thỉnh-thoảng lại nghe thấy nổi chết mất một con, thì cũng không lấy gì làm lạ, mà mỗi một con thú chết là thiệt hại bao nhiêu, chắc ông đã biết.

Nói rút lại là ông chỉ biết cái lợi nhỏ mà không biết cái lợi lớn, chỉ biết gần mà không biết xa, « đi cho biết đó biết đây » tôi dưng đến đây: tôi cũng lấy làm lạ cho ông đó, chớ! Trở lên trên là tôi kể qua mấy điều đại-khai yếu ông mà nói cho ông biết, đó thôi chớ còn những điều ngoại-giao khuyết-diểm thì còn nhiều lắm, và những cách của ông đối đãi với con, hát người làm công, thì là việc riêng, trong gánh xiệc, tôi chẳng muốn nói, làm gì. Xin ông lưu ý.

NHÂM-BÁNG

Anh em o'li

Xin anh em hãy nhớ rằng chiều chúa-nhật, 27 Septembre tới đây, tại sân L'E-tolle de Gladjoh ở đường Mayer, có hai cuộc đá banh rất kịch-liệt để góp tiền giúp cho dân bị lụt ở tỉnh Biên-hòa.

Từ 4 tới 5 giờ: Đakao đá với Ares-nal.

Từ 5 tới 6 giờ: Gladjoh đá với hội tuyên-lực.

Trong hai cuộc đấu cầu này thật đáng đi xem lắm, vì mỉnh tốn ít cái mà mua được một cuộc vui, và làm được một việc phước thiện, chẳng phải quá hay sao? Anh em o'li! Người ta giàu có lớn thì giúp đỡ nhiều, bọn mỉnh lương tháng không mấy đồng thì mỉnh giúp đỡ ít, song cầu việc phước đức thì hai dưng há chẳng dưng cân?

Justin.

HƯƠNG TRUYỀN

Hỏa tai

Nhật. - Phòng của các Vương công và phòng của các Đại-biểu ngày thứ sáu 18 Septembre 1925 rồi đây phát hỏa. Lửa thiêu hủy cả hai phòng, các giấy tờ sổ sách của Chánh-phủ cũng bị cháy tiêu. Lính cảnh-sát mới dưng ra xét, đoán rằng tại rủi ro mà cháy chớ không phải ai đốt. Nghe rằng Chánh-phủ định cất một cái Phòng hội-ngự tạm cho có chỗ nhóm kỳ Janvier 1926 tới đây. Phòng hội tạm này phòng dưng một triệu 800 yens.

Đám hỏa tai kia vừa dứt, kẻ dưng của ông hoàng Tokugawa, Đồng-lý hai Phòng trên đây lại phát hỏa một cách rất dữ dội. Thiên hạ dị nghị rằng có kẻ lớn đặt song sớ Cảnh-sát lại dưng dưng đó là tại hai dây điện-khí dưng nhau. Sự hư hại tính ra có 2 triệu yens.

Tình dự cuộc đua

Bên Hồng-mao (Angleterre) người ta đang dưng các thứ máy bay kiểu mới tại Southampton để dự cuộc đua Schneider sẽ tới đây. Trong lúc dưng thì thấy máy bay này bay mau hơn các thứ máy bay kiểu cũ.

Muôn bản

Một cái xe hơi hiện Delahage 10 ngựa kiêu-xe kiêu (Limousine) số xe gần tới 4 ngàn, có đồ phụ tùng đủ, áo nệm mỉnh tinh bạc, chạy 100 ki-lô-mét hơn 12 liter xăng.

Xe còn mới mà chủ bán cho rẻ chỉ 10 hoặc 12 ngàn hay hơn nữa muốn dưng - Xin dưng nơi Hồng-quân.

HÀI ĐÀM

Thiệt là danh y

Có thông. — Ba tháng nhồi tôi mấy bữa rầy sao ho hoai. Đêm nào cũng ho sáng đêm này không ngủ được gì được hết, thiệt tội nghiệp quá.

Thầy thuốc. — Tôi có coi mạch cho thầy t'ông rồi, bệnh đó cũng dễ trị. Có thông. — Vậy thì ông cho giùm một cái toa đi.

Thầy thuốc. — Cần gì phải ra toa!

Chỉ có một vị là lành bệnh này.

Có thông. — Vị chi đó ông?

Thầy thuốc. — Cứ thử tôi coi đã cho thầy đi chơi vài vòng, và nói với giùm vợ d'đi đũa! cho thầy thì...

..... hết họ!

V.T.T.

Thơ tin

Ngũ cùg ông Trương-minh-Trần

Bàclieu

Bổn-báo có tiếp được một bức thư của ông than phiền về sự mất báo và bởi sao không đăng bài « đạo báo » mà ông đã làm cáo. Thi xin trả lời rằng: những kẻ đạo báo đã nói nhiều lần, và tìm phương ngăn ngừa, mà vẫn chưa thành hiệu gì cả, lấy mỗi khi bổn-báo tiếp được của chư vị độc giả cho hay rằng mất những số báo nào thì bổn-báo lại xin vui lòng mà gửi chăm vào những số mất ấy. Còn như bài « đạo báo » của ông lại cáo thì hình như bổn báo không nhận được, nên nhận được mà nên đăng thì bổn-báo xin đăng ngay.

D.P.T.B.

Ngũ cùg M. Mai kim Cù

Bổn-báo có nhận được bài ý của của ông gửi tới, song chưa kịp đăng thì đã thấy một bản đồng-nghị đăng rồi, vậy bổn báo không cần phải đăng nữa. Xin ông biết cho.

D.P.T.B.

Hội Thể-thảo

TỔNG HỘI ANNAM

Cử bản Trại-năm 1925-1926

Hội-trưởng: Lê-văn-Thưm.

Phó Hội-trưởng: (Lê-xuân-Thời)

Từ-bàn: Nguyễn-văn-Kính.

Phó Từ-bàn: M. Ngua.

Thủ-bàn: M. Mạnh.

Phó Thủ-bàn: M. Nhiêu.

CÁC DỰNG HẢO TÂM

quyền tiền giúp dân bị lụt

Phủ Hải Phòng 6000,00

Hội Tương-tử của quý thầy

Điều-dưỡng Nam-kỳ 30 00

Quý vị giúp việc Đương đương

Chợ-quán 25 50

Quý vị giúp việc bán phùng

Báo-chế thuốc 9 50

M. Huỳnh ngọc Bình, Đốc

phủ sự hãm ở Bắc liêu 200 00

M. Phan van Bút, Industriel

à Givép 50 00

M. Lê kim Ngọc, Biền-chủ ở

Bình-hòa-xã Gladinh 10 00

M. Tiết-Nguyệt, Chợtón

M. Bùi-quang Nam, Chủ quán

Tam-bình, Vinhlong 20 00

M. Trương công Thuộc, Thư

ký ở Bentre 50 00

M. Quảng phú Hòa, Saigon

M. La thành Cơ, Biền-chủ ở

Bình-Cháy Cântơ 20 00

Nội danh Cần thơ 10 00

M. Huyện Tây à Cần thơ 20 00

M. Lê thọ Tường à Cần-thơ

M. Khánh à Cẩrăng 5 00

Quý bà Trần kim Đăng (117

rue Verdun) và Huỳnh văn

Hình (110, rue Verdun) đi

quyền của bà tánh được 94 30

M. Khấu văn Thanh, Đại

huong-cá làng Tân hữu

(Cholon) 20 00

M. Nguyễn tấn Văn 10 00

Quý vị giúp việc Đông Pháp

ngân hàng 100 00

Un travailleur 30 00

M. Nguyễn đươ Nhuận, Thương

gia Saigon 20 00

M. K. A. S. Choumell (1)

M. Wassiamull (2) 50 00

(1 et 2) Đông bang bảy ngi nhai, M. Choumell và Wassiamull là hai người

Bombay bán hàng lưa ở Saigon, là người

khá giàu, mà có báo tâm với người khác

nan, nhưng chỉ chúng ta lại không thương

một giống một nơi hay sao?

Sở dây-thép nói

Kể từ ngày nay các nhà thương-gia, nghiệp-chủ ở Thủ-đức, Biên-hóa, Bà-rịa sẽ vui lòng mà dựng tin có dây thép nói.

Giá tiền nói trong ba phút sẽ tính như sau đây:

Cho nhò có

dây thép nói

Thổ đứu Biềnhóa Bàrịa

0 20 0 20 0 20

Salgon-Cholon

0 20 0 20 0 20

Thổ đứu

0 20 0 20 0 20

Biềnhóa

0 20 0 20 0 20

Bàrịa

0 20 0 20 0 20

Cap Saint-Jacques

0 20 0 20 0 20

Mytho

0 20 0 20 0 20

Vinhlong-Mytho

0 20 0 20 0 20

Sadeo

0 20 0 20 0 20

Cantho-Cẩrăng

0 20 0 20 0 20

Soctrung

0 20 0 20 0 20

Thonot

0 20 0 20 0 20

Phay-biép

0 20 0 20 0 20

Longtruyền

0 20 0 20 0 20

Baclieu

0 20 0 20 0 20

Phuolac

0 20 0 20 0 20

PoomPenh

0 20 0 20 0 20

Takro

0 20 0 20 0 20

Kampot

0 20 0 20 0 20

Antassom

0 20 0 20 0 20

Kep

0 20 0 20 0 20

Bocker

0 20 0 20 0 20

Công văn lược lục

Từ chức

M. Ng. kim-Tam, Họa sư hạng 5, sở kham

đat Nam-kỳ vì có đơn xin nên đã được từ

chức

Đổi chỗ

Cho phép M. Phạm-văn-Thúc, Giáo-tập

hạng 5, dạy tại tỉnh Tân-ninh được đổi

chỗ với M. Phạm-văn-Tâm, Giáo-tập tại

đay tại tỉnh Rachgia.

Đề tại ngoại

M. Trần văn Thúc, Lương-y thì sai, được

đề tại ngoại một năm nữa không lãnh lương

kể từ ngày 1er Août 1925.

M. Phạm duy Huy, Tham tá hạng nhì, vì

có đơn xin nên được đề tại ngoại một năm

không lãnh lương kể từ ngày 16-Septembre

1925.

M. Ng. văn Nhứt, Thừa-biên hạng năm

vì có đơn xin nên được đề tại ngoại một

năm không lãnh lương, kể từ ngày 1er

Septembre 1925.

M.M. Trần văn Chánh và Nguyễn văn

Tam, Giáo-tập hạng tám, vì có đơn xin nên

được đề tại ngoại một năm không lãnh

lương, kể từ ngày 1er Octobre 1925.

Cấp bằng

M. Trần văn Muôn, được cấp bằng chức

Cai ứng dụng ba tổng Hảo Thành (Biên-tr)

thế cho ông Cai ứng dụng Mai thành (Cần, từ chức).

M.M. Long-dao Chương, và Lê long Hưng,

có bằng tốt nghiệp trường Sư-phạm được

cấp bằng chức Giáo-tập hạng tám.

M. Võ văn Ngu, có bằng tốt nghiệp Pháp

Việt được cấp bằng chức Giáo-tập bậc ba,

và giáo-tổng quyền quan Chủ-tịch Biềnhóa.

M. Nguyễn văn Thinh, Giáo-tập hạng tám,

có bằng tốt nghiệp Pháp Việt được cấp bằng

chức Giáo-tập thì sai và cũng đã dạy tại

tỉnh Sadeo.

Có Dương thị Đạo, có bằng tốt nghiệp

Pháp Việt, được cấp bằng chức nữ Giáo

tiên hậu bổ và giáo cho bà học Nữ học

đường Saigon số 25.

Thiên-bổ

M. Long dao Chương, Giáo-tập hạng 8

mới cấp bằng, đặc biệt đi tăng quyền quan

thức học Rachgia, thế cho M. Hoi quang

hào, từ chức.

M. Lê long Hưng, Giáo-tập hạng 8, mới

cấp bằng, đặc biệt đi dạy tại tỉnh Sadeo.

Yết thị đầu giá

AVIS RECTIFICATIF D'ADJUDICATION

En vue de permettre d'apporter cer-

tains modifications aux clauses et

conditions du cahier des charges rela-

tives à l'adjudication pour l'impression

et la fourniture du Bulletin Adminis-

tratif de la Cochinchine et du Recueil

des Procès-verbaux du Conseil colonial

pendant l'année 1926, cette adjudica-

tion qui devait avoir lieu le 25 septem-

bre 1925 est reportée à une date que

sera fixée ultérieurement.

Muôn cần dùng

một người có bằng tốt

ngiệp chung học

Tôi muốn cần dùng một người cho

có cấp bằng tốt nghiệp bằng không thì

ít nữa là có làm việc nhà nước một ít

lần, nay mới thôi ra, còn về phần

tuổi tôi thì ít nữa là 25 tuổi sắp lên

chủ không dùng nhỏ tuổi, tiền lương

bằng thì không luận ít nhiều, vì tôi

muốn cần dùng nhiều việc.

Như ai có muốn thì hãy viết thư

thương nghị Đến ngày 20 Octobre

1925, thì không cần thư từ chi về

việc này nữa.

Nay kính

Huỳnh-nhu-Gia

Sốctrung (ville)

Đông-Pháp Thời-sự

SAIGON

GIÁ BẠC

Đông-pháp Ngân-hàng (Cholon) 12 20

Madachine 12 20

Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng

Banking Industrielle de Chine 12 20

Hongkong et Shanghai 12 20

Chartered Bank 12 20

GIÁ LƯA CẠO

Một heo một trên khếch chế dân

thực hiện và chỉ heo heo:

Lúa Vinh-long 1450 101 50

Lúa Gò-chàng 6 10 6 20

Lúa Bể-lâm 6 00 6 10

Lúa Bể-lâm 6 00 6 10

Lúa Cao-mai 6 00 6 10

Lúa Cao-mai 6 00 6 10

Giá thường thì 6 00 6 10

Giá giấy Quốc-trái Đông-Pháp: 105 50

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TUI

Quêc CHANTILLY ở Nhứt-bôn và Tàu

đến Saigon ngày 2 Octobre.

Quêc PAUL BEAU ở Singapore đến Sai-

gon ngày 23 Septembre.

Chiếc AMIRAL NIELLY khởi chạy tại

Marseille ngày 7 Septembre mà qua Saigon.

Chiếc CEYLAN ở Tonkin và Annam tới

Saigon ngày 22 Septembre.

Chiếc ARTAGNAN ở Pháp-quốc đến Sai-

gon ngày 23 Septembre.

Chiếc AMBOISE ở Nhứt-bôn và Tàu

đến Saigon ngày 18 Septembre.

Chiếc ADEN khởi chạy tại Djibouti ngày

12 Septembre mà qua Saigon.

Chiếc AMAZON ở Pháp-quốc sẽ đến

Saigon ngày 17 Septembre.

TÀU CHAY

Chiếc ARTAGNAN chạy qua Tàu và

Nhứt-bôn ngày 26 Septembre.

Chiếc PAUL BEAU chạy qua Singapore

ngày 26 Septembre.

Chiếc RÊAM sẽ chạy Annam và Tonkin

ngày 21 Septembre.

Chiếc CHANTILLY chạy qua Pháp-quốc

ngày 5 Octobre.

Salgon

Tin mới

Kính cho quí cô, quí bà đáng hay,

chiếc tàu Portheos đến tây mới qua,

M. François Sợ ở Chợ cũ Saigon, 76,

rue Vannier, có đăng kí giới hột xoan

thiệt là rất tốt kytốt! Xin quí bà, quí

cô mau chọn đến mua giúp người

Annam.

Và lại M. François Sợ đăng tin cây,

và chiếu hiện đại sĩ bất-thực, chẳng

phải như bọn da đen xảo quyệt gạt

găm và nhọc mả cáo có vậy.

At tin

Tôi mới hay tin chẳng lành rằng:

anh Nguyễn-văn-Nho, Thơ ký ở hãng

Auto-Hall(Saigon)mới từ trần tại Sai-

gon hôm ngày 20 Septembre 1925,

hưởng dương được 88 tuổi.

Vì nghĩa anh em nên trong dịp buồn

rầu này tôi kính chia buồn cùng chị

Nguyễn-văn-Nho và chúc cho linh

hồn anh đăng sớm siêu thăng nơi

thịnh-độ.

Kính diếu.

Gocong: Trính-hu-Danh

Sadec

At tin

Bổn-báo mới tiếp được tin chẳng

lành rằng ông Nguyễn-phủ-Cương,

Hương-cá làng Vĩnh-thành (Sadec) là

linh nghiệm M. Nguyễn-phủ-Hu

Thông-ngôn phòng Trạng sư Lacou-

ture, đã từ trần hôm ngày 20 Septem-

bre 1925 hưởng dương 56 tuổi.

Cuộc tang chôn định ngày

